

معجز از سفر خود برداشت و به پار از رفیع پور بزرگوار خفوق کنار نمود
و هزاره زار میگرایست و مسعودی
گرفت معجزه از سر و جان کسبید خطابین آن یک کجاست که میگوید

نفس خسته و خسته بر شهادت سلام از سر و پا زوی
بزرگوار و بزرگوار اشک غمناک فلیتمن
العاملون ان الذم مع الذین القوا
والذین هم کفکفون یعنی بر سر شهادت
نور و نور باید که مثل شعله ای که از دست
که خدا با آن است که بر کار دیگرند و آنرا که نگویند
یعنی همیشه در عرق نشسته و مشغول و گرفتارند
گردید و در عقید آورد و در باره بار خسته و بزرگوار
و دستها و بار بار خسته و در آن شهادت
بود از آن جهت که در آن شهادت است
بنامه صلوات علی و آله سلم داده
از روی بیاید

بسم الله الرحمن الرحيم

عنه ما اراد ان يفتخر بها واد

بهم من غير ان يفتخر بها واد

لما اراد ان يفتخر بها واد

بهم من غير ان يفتخر بها واد

لما اراد ان يفتخر بها واد

بهم من غير ان يفتخر بها واد

لما اراد ان يفتخر بها واد

بهم من غير ان يفتخر بها واد

لما اراد ان يفتخر بها واد

بهم من غير ان يفتخر بها واد

لما اراد ان يفتخر بها واد

بهم من غير ان يفتخر بها واد

(3)

شنید ناله و زاری را بگریه ^{مکمل} گشوده دیده خواری ^{مکمل} تمام ^{مکمل}
 پیچیدگی حضرت علی السلام با فرزند خو ^{مکمل}
 فرمود که زود باشد که فقطها رویشما آورد از هر جانب
 و منافقان این است که نیز تا در بر پیغمبر در شما
 طلب نمایند و انتقام از شما بکشند پس شما یا اصر
 که عاقبت حد نیکوست پس حضرت تمام صلوات علی السلام
 و حضرت تمام صلوات علی السلام فرمود که بعد از این شخصی
 شما فقط تا بسیار وارد خواهد شد از جهت ما که مختلف
 است

روز دوشنبه ۱۳۰۰ خورشیدی
چونست صاحب کتاب علی
روز دوشنبه ۱۳۰۰ خورشیدی

مینی گفت که روز دوشنبه ۱۳۰۰ خورشیدی
گفت روز نوبال و روز دوشنبه ۱۳۰۰

جناب که در این ضمیمه السلام

گفت که چون در شب بیستم ماه رمضان شد از روز تقویم

(5)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

Handwritten text in the left margin, likely a title or index, written vertically in Persian script.

Handwritten text in the main body of the page, consisting of several lines of Persian script. The text is arranged in two columns, with the right column being slightly higher than the left. The script is a cursive style, and there are some red ink markings interspersed within the lines.

حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام
بعد شهادت بزرگوار و بزرگواری حضرت علی ابن ابیطالب
علیهم السلام بدینیم شده و در پناه گردیده اند بعد از آن
سوالید باینکه از آن زمان تا کنون در روز و ایام و وقت و مکان
استان جناب پیغمبر نکین صلوات الله علیه و آله رسیده
حضرت زینب و جناب ام کلثوم و حضرت شهیدان و
زنانی که در شترها فریادکنان بر خاک افتادند و داخل
در قفس مبارک شده مثل اولاد خودمان رسیدند و اولاد
کنان سر بر سر بر قفس جناب حضرت رسول خدا
صلوات الله علیه و آله گذاشتند و فریاد کردند که یا محمد
این خاکی است که بی پد آید رسول آت
این خاکی است که بی صاحب اولاد رسول آت